

dopravních prostředcích. Jezdíme proto i kousek dál, kde je něco pro nás zajímavého. A zase chválíme, chválíme a chválíme.

Sláva, je tady **oběd** a nezbytná hygiena. Než se vrátíme z hřiště nebo z procházky, tak nám často natolik vytráví, že byste koukali, jak velké porce někteří z nás dokážou sníst a ještě si přidávají. Umíme si jídlo samostatně donést i uklidit po sobě nádobí, starší už dovedou jíst příborem. Po jídle můžeme jít domů po „o“ nebo **odpočíváme**.

Nejlepší, co můžeme pro děti před spaním udělat – ve školce i večer doma, je předčítání, jako ideální navození odpočinku. Je to jedinečná možnost na chvíli se ponořit do světa fantazie. Dětem poslech pohádek napomáhá dostat se do příjemného klidu. Vlastní fantazie je neoddelitelnou součástí lidského bytí. Dítě se ve světě pohádek považuje za všemocné a to je důležitá protiváha k tomu, co zažívá v běžném všedním životě. Vyrovnává se tak se stresujícími faktory reálného světa. Klid a harmonie zvláště vyhovují dětem hyperaktivním.

V naší knihovně máme spoustu krásných knih, které čteme na pokračování. Často si děti donášejí i své oblíbené knížky a mají radost, když je poznají i kamarádi. Potom zpíváme ukolébavky nebo pouštíme relaxační hudbu. Někdy si nespavé děti vyžádají ještě tichou pohádku z CD. A jaký by to byl odpočinek bez pohlázení a vlnivého slova. Právě na tohle děti čekají nejvíc. Pohled na spokojené hlavičky vykukující zpod příkrývek je nám vzpruhou pro další a další dny, týdny, roky.

Když se oblékneme, poskládáme lůžkoviny do balíčku. Malým dětem samozřejmě trochu pomůžeme. A je tady opět hygiena a na vozíku už je něco dobrého na **svačinu**.

Po ní si třeba předškoláci pod dohledem vypracovávají úkoly v pracovních sešitech, jiní hrají pexeso, skládají puzzle, staví z kostek nebo vaří v kuchyňce...

A pomalu se postupně rozcházíme domů. Někteří mají ale nejvíc „práce“, když se rodiče objeví ve dveřích. No, nic, zítra je taky den.

A co dál?

Ve školce máme i další aktivity, které dětem podle jejich zaměření vybírají rodiče. Předškoláci se po celý rok seznamují s angličtinou, kdo chce, uplatní dovednosti v keramice nebo aerobiku. Populární je judo a plavání. To jezdíme vlastním autobusem. A pokud někdo ještě potřebuje přidat, aby se mu v 1. třídě dařilo, chodí s rodiči na intenzivní přípravku.

To vše i další radosti jako exkurze, koncerty, výstavy, besídky, karneval, tvořivá odpoledne a kdoví, co ještě, zažíváme u nás na Kotlářské.

V naší školce je prima! Že nevěříte? Zeptejte se dětí a přijďte se k nám podívat!

Příjemný nadcházející čas adventní vám přejí děti i zaměstnanci mateřské školy.

„Naše školka veselá je, každý si v ní moc rád hraje...“

Školní zpravodaj MŠ 2015/2016

Základní škola a mateřská škola Brno, Kotlářská 4

září až prosinec

Základní škola a mateřská škola Brno, Kotlářská 4

www: www.kotlarska.cz

e-mail: kotlarska@kotlarska.cz

telefon: 549 121 099

fax: 549 258 250

IČO: 44993978

účet: 37538621/0100

© ZŠ a MŠ Brno, Kotlářská 4; prosinec 2015

Vážení rodiče, milí přátelé,

máme za sebou první měsíce letošního školního roku. Je tedy ta pravá chvíle seznámit vás s tím, jak to u nás ve školce chodí, a co zajímavého se tady děje. Nabízíme vám průřez jednoho běžného dne.

Připojujeme obrázky vašich dětí, které fotografujeme nebo skenujeme.

Do školky vesele

Co je pro nás dospělé nejdůležitější? Vytvořit příjemnou a přátelskou atmosféru, kde se dětem, a nejen jim, líbí. Věříte, že se na děti i na kolegyně těšíme? Je to proto, že zde máme nadšené a kvalitní učitelky a uznalé a podporující vedení. Všichni, malí i velcí zcela přirozeně spolupracujeme, pomáháme si a povzbuzujeme se.

Ve všech našich třídách – Koťátkách, Sluníčkách, Motýlkách i Zvidálcích můžete vnímat příjemné, aktivní a podnětné prostředí plné spokojených dětí.

Děti mají rády rituály, proto se během dne pravidelně střídají pro školku specifické činnosti. Začínáme přivítáním s učitelkou a kamarády a zapojením se do **hry**. Nejmladší děti si zpravidla hrají samy, starší již vyhledávají společnost kamarádů. Taková hra je opravdu velice důležitá. Děti se v ní nenásilně učí prvním sociálním kontaktům a vyjednávání, využívají své vědomosti, posilují tvořivost a fantazii. Často během hry vzniknou skutečně neobvyklé a překvapivé stavby, které děti i druhý den dále dotvářejí a vylepšují.

Následuje společný úklid. U nás má každá hračka své místo, děti to vědí a respektují. Divili byste se, jak všichni pomáhají. I ti, kteří si nehráli.

Potom se obvykle posadíme na koberci, pochválíme se, připomeneme si, co je dnes za den a co zajímavého nás čeká.

A je tady každodenní krátké **cvičení**, na které se děti vždycky těší. Protahovací cviky na motivy říkadél, cvičení s kroužky, kostkami, padákem jsou vždy zakončeny pohybovou hrou s pravidly a zklidněním.

Je čas na **přesnídávku**. Předtím ale pořádně umýt ruce v umývárně a upravit se. Jídlo na nás čeká na vozíku. Každý si vezme táceček, pečivo, ovoce a skleničku. Nejstarší děti nalévají pití – mléko nebo čaj, každému podle jeho chuti. Nové děti si pomalu (někdy hodně pomalu) zvykají na nové pomazánky, takže opět povzbuzujeme, motivujeme, chválíme.

Použitá nádobí už všichni dokážou uklidit na určené místo. Chvilku počkáme na „posledňáčky“ a chystáme se na další zajímavosti.

Každý týden máme připravený **integrováný blok činností**, které nás provázejí jednotlivými dny. Vždycky se přitom dozvídáme něco nového. Poznatky o přírodě, životě zvířat, práci lidí, tradicích... To vše najdete v našem Školním vzdělávacím programu, který si každá třída rozpracuje do podrobného třídního programu. Povídáme si s obrázky, učíme se pěkně vyslovovat, mluvit v celých větách, určovat hlásku na začátku i na konci slova, rýmovat, vymýšlet slova opačného významu – prostě

cvičíme si jazýčky. Druhý den třeba zpíváme, rytmizujeme, hrajeme na dětské nástrojky a tančíme. Jindy malujeme barvami, vystřihujeme, nalepujeme, vytrháváme, vytváříme a vyrábíme. Však můžete na nástěnkách vidět, kolik toho zvládáme. Potom počítáme, porovnáváme velikosti, třídíme podle tvaru, barev, seznamujeme se s geometrickými tvary a číslicemi. Jeden den máme v tělocvičně velké cvičení. Oblíbené jsou rozmanité překážkové dráhy, lana, trampolína, žíněnky, velké balóny. Prostě přelézáme, prolézáme, přeskakujeme, balancujeme, běháme, házíme a chytáme míč a další cviky, které posilují naši obratnost a odvalu. I ty nejmladší děti dokážou statečně prolézt čtyři metry dlouhým, tmavým látkovým tunelem. A jsou na to patřičně hrdé. Opět se patřičně pochválíme, jak jsme dobří.

Každý týden zařazujeme tzv. komunitní kruh. Děti znají jeho pravidla. Sedíme v kruhu a podáváme si třeba kamínek. Položíme si nějakou otázku a mluví jen ten, kdo drží kamínek. Je to taková stmelující chvíle, kdy vyjadřujeme, jak se cítíme, jaké máme názory nebo přání. My ostatní se učíme naslouchat. Kdo mluvit nechce, může se zdržet a předat kamínek dál.

A je třeba se vydat ven. V šatně se všichni snaží samostatně oblékat a obouvat. Na **vycházku** si oblékáme žluté vesty, aby nás všichni viděli. To se potom za námi každý otáčí a i auta nám dávají přednost!

Venku je prima. Pořádně se proběhneme, když je teplo stavíme z písku velké věci, zdoláváme prolézačky, houpáme se nebo hrajeme s míči. Máme i koloběžky, odrážedla nebo boby. Na vycházkách pozorujeme počasí, přírodu, dopravu, učíme se chovat na přechodech, ukazujeme si, kde bydlíme nebo poznáváme naše město a jeho dominanty. Dovedeme se úžasně chovat v